

## การสื่อสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

เรื่องฤทธิ์ กิตติวิทยาพงศ์<sup>1\*</sup>

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารรณรงค์ การรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อน และความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี และศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล จำนวน 217 คน โดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง การทดสอบสมมติฐาน ใช้ค่าสถิติ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่ออธิบายหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่การเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับน้อย ภาพรวมของการรับรู้เพื่อลดภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับการรับรู้มาก และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก การทดสอบสมมติฐาน พบว่าเพศต่างกัน จะมีการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การเปิดรับข่าวสารรณรงค์ผ่านสื่อเว็บไซต์ และการพูดคุย/การสนทนา มีความสัมพันธ์กับการรับรู้และการมีส่วนร่วมในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**คำสำคัญ :** การสื่อสารรณรงค์ การเปิดรับข่าวสารรณรงค์ การรับรู้ การมีส่วนร่วม การลดภาวะโลกร้อน

<sup>1</sup> กจ.ด. (การจัดการการสื่อสาร) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

\* ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: reungrit15@gmail.com

## COMMUNICATION CAMPAIGN FOR REDUCING THE GLOBAL WARMING OF STUDENTS AT RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY RATTANAKOSIN

Reungrit Kittivitayapong<sup>1\*</sup>

### Abstract

The objectives of this research were to investigate the exposure of campaign message, perception and participation for reducing the global warming and the relationship between perception and participation for reducing the global warming of students at Rajamangala University of Technology Rattanakosin (RMUTR), Wang Klai Kangwon campus. Research subjects were 217 students of RMUTR, Wang Klai Kangwon campus. Quantitative data were collected by means of questionnaires. The frequency, percentages, mean and standard deviation. Assumption testing by t-test, One way ANOVA and Pearson's product moment correlation coefficient were used analyze the relationship of the variable.

The results revealed that the frequency of campaign exposure for reducing the global warming was at a less level. Overall of the finding was at a high level in perception and participation for reducing the global warming. In hypothesis testing, revealed the different gender had different levels of perception and participation for reducing the global warming at a significant level of 0.05. The frequency of campaign exposure to website media and conversation for reducing the global warming had negative correlation to perception and participation at a significant level of 0.05. The relationship between the perception and participation for reducing the global warming was at a moderate level and had positive correlation at a significant level of 0.05.

**Keywords :** Communication Campaign, Selectivity Campaign, Perception, Participation, Reducing the Global Warming

---

<sup>1</sup> D.M. (Communication Management) Assistant Professor of Faculty of Hospitality and Tourism Industry, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

\* Corresponding author, e-mail: reungrit15@gmail.com

## บทนำ

สถานการณ์สิ่งแวดล้อมในช่วงระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา เกิดการเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบต่อในทิศทางที่เสื่อมโทรมมากขึ้นอย่างชัดเจน สังเกตได้จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภูมิภาคหนึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อในทางเสียหายถึงภูมิภาคอื่น ๆ ในโลกได้ ที่สำคัญยิ่งมนุษย์ได้นำมาใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตและแสวงหาความสะดวกสบาย หลายประเทศทั่วโลกได้เล็งเห็นความจำเป็นร่วมกันที่จะต้องรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศได้ก่อให้เกิดปัญหาภัยกับระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมทั่วทุกภูมิภาคของโลกอย่างต่อเนื่องและนับวันได้ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ (โสภารัตน์ จารุสมบัติ, 2551) และเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในประชาคมโลกว่ามนุษย์เป็นต้นเหตุหลักของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่ชั้นบรรยากาศ โดยเฉพาะจากกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วตั้งแต่ยุคการปฏิวัติอุตสาหกรรมที่ได้พัฒนาและส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลอย่างฟุ่มเฟือย (ชยันต์ ต้นติวีสดาการ และคณะ, 2552) โดยเฉพาะเชื้อเพลิงจากฟอสซิล (Fossil) เพื่อกิจกรรมในวิถีการบริโภคทรัพยากรของมนุษย์

ผลกระทบการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) หรือภาวะโลกร้อน (Global Warming) ได้ปรากฏหลักฐานเด่นชัดขึ้นเรื่อย ๆ เช่น การเกิดอุณหภูมิสูงขึ้นทั้งในอากาศและมหาสมุทรระดับน้ำทะเลสูงขึ้น ในเขตพื้นที่หนาวเย็นมีปริมาณน้ำแข็ง (Ice Sheet) ลดลงอย่างเห็นได้ชัด การเกิดอุทกภัยในหลายพื้นที่ บางพื้นที่เกิดพายุฝนมากกว่าเกณฑ์ปกติ ขณะที่บางพื้นที่เกิดภาวะฝนแล้ง อีกสาเหตุหนึ่งของสถานการณ์โลกร้อนคือปริมาณก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gases) ในชั้นบรรยากาศ เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน และไนตรัสออกไซด์ เพิ่มขึ้นจากปกติ (นวมินทร์ ฉัตรอารยมนตรี, 2551) จากการติดตามวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์โลกร้อนของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Panel on Climate Change: IPCC) ได้ข้อสรุปว่าภาวะโลกร้อนที่เกิดขึ้นและสาเหตุหลักของการเพิ่มปริมาณก๊าซเรือนกระจก เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ได้แก่ การตัดไม้ทำลายป่า และการใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิล เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง และถ่านหิน (อรรรถพล อนันตวรสกุล, 2553) อย่างไรก็ตามประชาคมโลกได้ให้ความสนใจและพยายามนำมาตรการหลากหลายวิธีมาลดปัญหาภาวะโลกร้อน เช่น การทำข้อตกลงระหว่างประเทศในการกำหนดกรอบ และแผนดำเนินการรักษาระดับความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศให้คงที่อยู่ในระดับที่ปลอดภัย เพื่อยับยั้งอันตรายที่เกิดขึ้นต่อสภาพภูมิอากาศของโลก

ส่วนในประเทศไทยได้มีมาตรการดำเนินการประเมินปริมาณก๊าซเรือนกระจกชนิดต่าง ๆ ได้แก่ คาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน ไนตรัสออกไซด์ ไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน ซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์ และก๊าซอื่น ๆ ที่ปลดปล่อยออกมา หากพิจารณาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในปี พ.ศ. 2559 พบว่าประเทศไทยมีอุณหภูมิโดยรวมสูงกว่าค่าปกติ 0.4 องศาเซลเซียส โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงกว่าปกติทุกเดือน (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2560) สาเหตุเกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ส่งผลให้มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่ชั้นบรรยากาศนั้นมีหลากหลาย เช่น การใช้พลังงานฟอสซิล (น้ำมัน ถ่านหิน) กระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม การสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ การเกษตร (ปลูกพืช เลี้ยงปศุสัตว์) การกำจัดของเสีย การขนส่ง เป็นต้น ในปริมาณที่สูงเกินกว่าปริมาณที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและสูงเกินกว่าปริมาณตามธรรมชาติในช่วงเวลาเดียวกันจะสามารถกำจัดได้

ทุกวันนี้ภาวะโลกร้อนเป็นปัญหาที่ได้รับความสนใจและสาธารณชนมีความตื่นตัว ช่วยกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือ ผนึกกำลังเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการมีส่วนร่วมในการสื่อสารรณรงค์กระบวนการผลิตและนวัตกรรมเทคโนโลยีที่จะนำไปสู่การกำจัดและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคส่วนต่าง ๆ ดังที่ วรรณิ พฤติ

ถาวร (2549) ซึ่งให้เห็นว่าการสื่อสารรณรงค์มีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพื่อการรับรู้และตระหนักถึงคุณค่าของความร่วมมือในการดำเนินการมาตรการโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ นั่นคือประสงค์ให้เป็นที่รับรู้ สร้างจิตสำนึกและเตรียมความพร้อมในสาธารณชนว่าด้วย ร่วมพิทักษ์สิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น การส่งเสริมรณรงค์การประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน การอนุรักษ์และขยายพื้นที่ปลูกป่า การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า เป็นต้น และดำเนินการสื่อสารกิจกรรมการรณรงค์ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่ต่าง ๆ ในการควบคุมและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศ

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อสร้างความเข้าใจ ความตื่นตัว การรับรู้ และทราบสภาพที่แท้จริงของการสื่อสารเพื่อการรณรงค์ที่มีเป้าหมายให้เกิดการมีส่วนร่วม การโน้มน้าวใจ ปรับเปลี่ยนความคิด ทศนคติและให้ความร่วมมือปฏิบัตินำไปสู่การลดปัญหาภาวะโลกร้อนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อศึกษาการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารรณรงค์กับการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจ การสื่อสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จากกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตวังไกลกังวล ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 217 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม และเลือกกลุ่มตัวอย่างตามโควตา เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคล การเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน การรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อน จำแนกตามสภาพภูมิอากาศ พลังงาน ระบบนิเวศ และมลภาวะ บนพื้นฐานของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือปฏิบัติ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารรณรงค์กับการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. ลักษณะทางประชากร เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการศึกษา คณะ สาขาวิชา ชั้นปีที่ศึกษา และรายได้ (ที่ได้รับจากผู้ปกครอง)

2. การเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน เป็นคำถามความถี่หรือความบ่อยครั้งการเลือกเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารรณรงค์เกี่ยวกับการลดภาวะโลกร้อนจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

3. การรับรู้เพื่อลดภาวะโลกร้อน เป็นคำถามการแสดงออกถึงความรู้สึทางบวกหรือลบ การแปลความหมายข้อมูลข่าวสารและความนึกคิดต่อสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งในรูปแบบของความรู้ความเข้าใจการรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ พลังงาน ระบบนิเวศ และมลภาวะ

4. การมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อน เป็นคำถามการกระทำหรือการปฏิบัติที่แสดงออก ร่วมมือแก้ปัญหาและการยอมรับข้อเท็จจริงร่วมกันในการเข้าร่วมกิจกรรมการรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ พลังงาน ระบบนิเวศ และมลภาวะ

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นการรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลลักษณะทางประชากร การเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน การรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อน

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัย

t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของสองกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตัวแปรเพศ

One Way ANOVA ใช้ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ สถานภาพการศึกษา คณะ สาขาวิชา ชั้นปีที่ศึกษา และรายได้ (ที่ได้รับจากผู้ปกครอง)

LSD (Least Significance Difference) ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกันหรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลสองชุด

## ผลการวิจัย

ลักษณะทางประชากร พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.90 สัดส่วน 1.49 : 1 สถานภาพเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาอยู่ในคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ร้อยละ 67.75 อายุระหว่าง 20-21 ปี ร้อยละ 58.53 และมีรายได้ต่อเดือน (ที่ได้รับจากผู้ปกครอง) 8,001-10,000 บาท ร้อยละ 47.01 การเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อนจากประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่หรือความบ่อยครั้งการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อนจากสื่อประเภทต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อย ( $\bar{X}$ =1.78 S.D.=1.02) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความถี่หรือความบ่อยครั้งการเปิดรับข่าวสารรณรงค์อยู่ในระดับมาก ได้แก่ สื่อเว็บไซต์ ( $\bar{X}$ =2.45 S.D.=0.99) รองลงมา โทรทัศน์/เคเบิลทีวี ( $\bar{X}$ =2.41 S.D.=1.24) ส่วนความถี่หรือความบ่อยครั้งการเปิดรับข่าวสารรณรงค์อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การพูดคุย/การสนทนา ( $\bar{X}$ =2.20 S.D.=1.13) รองลงมา สติกเกอร์การรณรงค์ ( $\bar{X}$ =2.16 S.D.=1.25) หนังสือพิมพ์ ( $\bar{X}$ =1.77 S.D.=1.18) และวิทยุกระจายเสียง ( $\bar{X}$ =1.63 S.D.=1.38) ส่วนความถี่หรือความบ่อยครั้งการเปิดรับข่าวสารรณรงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ แผ่น

พับ/แผ่นปลิว ( $\bar{X}=1.34$  S.D.=0.91) รองลงมา วารสาร/จุลสาร ( $\bar{X}=1.07$  S.D.=0.60) และการเข้าร่วมกิจกรรม  
รณรงค์ ( $\bar{X}=0.97$  S.D.=0.53)

การรับรู้เพื่อลดภาวะโลกร้อน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้เพื่อลดภาวะโลกร้อน  
จำแนกตามสภาพภูมิอากาศ พลังงาน ระบบนิเวศ และมลภาวะ อยู่ในระดับการรับรู้มาก ( $\bar{X}=4.01$   
S.D.=0.81) พบว่าจำแนกตามสภาพภูมิอากาศ ภาพรวมอยู่ในระดับการรับรู้มาก ( $\bar{X}=4.06$  S.D.=0.73) เมื่อ  
พิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ โอโซนในชั้นสตราโตสเฟียร์ลดลงทำให้การแผ่รังสีอัลตราไวโอเล็ต  
(UV) มายังพื้นผิวโลกเพิ่มขึ้น ( $\bar{X}=4.36$  S.D.=0.50) รองลงมา ก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศเกิดจากการเผา  
ไหม้ การใช้วัตถุปิโตรเคมีและการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ( $\bar{X}=4.22$  S.D.=0.71) และการเปลี่ยนแปลงของ  
ภูมิอากาศและระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น ทำให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่งและน้ำท่วมมากขึ้น ( $\bar{X}=4.11$  S.D.=0.66)  
จำแนกตามพลังงาน ภาพรวมอยู่ในระดับการรับรู้มาก ( $\bar{X}=3.82$  S.D.=0.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3  
ประเด็นแรก ได้แก่ พลังงานสิ้นเปลืองเป็นพลังงานที่ใช้แล้วหมดไป เช่น ถ่านหิน น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ  
( $\bar{X}=4.18$  S.D.=0.80) รองลงมา การเปลี่ยนหลอดไฟจากหลอดไส้เป็นหลอดแบบ LED จะได้แสงสว่างกว่าและมี  
ระยะเวลาใช้งานนานกว่า ( $\bar{X}=3.84$  S.D.=0.89) และพลังงานสะอาดเป็นพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น  
พลังงานลม พลังงานน้ำ พลังงานก๊าซธรรมชาติ ( $\bar{X}=3.75$  S.D.=0.97) จำแนกตามระบบนิเวศ ภาพรวมอยู่ใน  
ระดับการรับรู้มาก ( $\bar{X}=4.01$  S.D.=0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ การใช้ประโยชน์  
และพิงพาททรัพยากรธรรมชาติ ขาดการคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ส่งผลให้ความหลากหลาย  
ทางชีวภาพถูกคุกคามอย่างต่อเนื่อง ( $\bar{X}=4.30$  S.D.=0.54) รองลงมา การสูญเสียพื้นที่ป่าไม้มีสาเหตุมาจากการ  
บุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อตัดไปใช้ประโยชน์ การแผ้วถางพื้นที่เพื่อทำการเกษตรและที่อยู่อาศัย ( $\bar{X}=4.02$  S.D.=0.80)  
และพื้นที่ป่าชายเลนบางส่วนได้ถูกบุกรุก ทำลายและเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เช่น การ  
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ( $\bar{X}=3.98$  S.D.=0.81) และจำแนกตามมลภาวะ ภาพรวมอยู่ในระดับการรับรู้มาก  
( $\bar{X}=4.16$  S.D.=0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ แหล่งน้ำค้าง ๆ ตามธรรมชาติเกิดการ  
เน่าเสียได้เมื่ออยู่ในสภาวะที่ขาดออกซิเจน มีสารอินทรีย์ที่ย่อยสลายได้ในน้ำสูงเกินค่ามาตรฐาน ( $\bar{X}=4.33$   
S.D.=0.83) รองลงมา ก๊าซโอโซน ( $O_3$ ) เป็นก๊าซที่พบได้บริเวณผิวดิน เกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิง ไอเสีย  
รถยนต์ โรงงานอุตสาหกรรม ทำให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ( $\bar{X}=4.20$  S.D.=0.72) และสารมลพิษทางอากาศเกิด  
จากกิจกรรมการใช้ปิโตรเลียมและพลังงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต การขนส่งและครัวเรือน ( $\bar{X}=4.16$   
S.D.=0.91)

การมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมเพื่อ  
ลดภาวะโลกร้อน จำแนกตามสภาพภูมิอากาศ พลังงาน ระบบนิเวศ และมลภาวะ อยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก  
( $\bar{X}=3.58$  S.D.=1.14) พบว่าจำแนกตามสภาพภูมิอากาศ ภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก ( $\bar{X}=3.53$   
S.D.=1.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ หยุดใช้สินค้าที่มีสาร CFC ทำลายชั้นโอโซน หาก  
จะใช้ก็ใช้น้อยเท่าที่จำเป็น เช่น ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ ( $\bar{X}=3.80$  S.D.=1.07) รองลงมา ร่วมกิจกรรมปลูก  
ต้นไม้ ปลูกผักสวนครัว เพื่อเพิ่มก๊าซออกซิเจนในอากาศและดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ( $\bar{X}=3.58$   
S.D.=1.07) และลดการเผาป่าหญ้า ต้นไม้ริมทุ่ง เพื่อกำจัดวัชพืชซึ่งเป็นการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกสู่  
ชั้นบรรยากาศ ( $\bar{X}=3.51$  S.D.=1.06) จำแนกตามพลังงาน ภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก ( $\bar{X}=3.70$   
S.D.=1.16) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ เลือกซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊กที่มี  
สัญลักษณ์ Energy star จะช่วยประหยัดพลังงาน ( $\bar{X}=4.08$  S.D.=1.00) รองลงมา ใช้น้ำประปาอย่างประหยัด  
ระบบการผลิตน้ำประปาของเทศบาลจะต้องใช้พลังงานจำนวนมากเพื่อให้ น้ำสะอาด ( $\bar{X}=3.87$  S.D.=1.10) และ

ใช้แสงแดดให้เป็นประโยชน์ในการตากเสื้อผ้าที่ซักแล้วให้แห้งแทนการใช้เครื่องปั่นผ้าแห้ง ( $\bar{X}=3.73$  S.D.=1.01) จำแนกตามระบบนิเวศ ภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก ( $\bar{X}=3.67$  S.D.=1.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ ใช้น้ำอย่างประหยัด หมั่นตรวจสอบการรั่วไหลของน้ำเพื่อลดการสูญเสีย ( $\bar{X}=4.06$  S.D.=0.84) รองลงมา ร่วมกันรักษาและฟื้นฟูป่าไม้ที่มีอยู่ ลดการตัดไม้ทำลายป่าและปลูกป่าทดแทน ( $\bar{X}=3.91$  S.D.=0.81) และตระหนักถึงภัยแล้งที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม ทำให้อุณหภูมิสูงขึ้นและทำลายห่วงโซ่อาหารในธรรมชาติ ( $\bar{X}=3.50$  S.D.=1.20) และจำแนกตามมลภาวะ ภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง ( $\bar{X}=3.41$  S.D.=1.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ เลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่ซื้อเติมใหม่ได้ เป็นการลดปริมาณขยะจากหีบห่อของบรรจุภัณฑ์ ( $\bar{X}=3.72$  S.D.=0.94) รองลงมา เลือกซื้อสินค้าที่มีบรรจุภัณฑ์ทำจากธรรมชาติแทนกล่องโฟม ( $\bar{X}=3.38$  S.D.=1.21) และรู้จักคัดแยกประเภทขยะ เพื่อช่วยลดขั้นตอนการทำลายและง่ายต่อการกำจัดขยะ ( $\bar{X}=3.35$  S.D.=1.17)

#### การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการศึกษา และรายได้ต่างกัน จะมีการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน จากผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระกัน และการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) พบว่า

1.1 เพศต่างกัน จะมีการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนของเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $t=-2.10$   $p=0.03$  และ  $t=-3.75$   $p=0.00$ ) ตามลำดับ

1.2 อายุต่างกัน จะมีการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $F=1.77$   $p=1.07$  และ  $F=0.17$   $p=0.83$ ) ตามลำดับ

1.3. สถานภาพการศึกษา สาขาวิชา และชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $F=0.59$   $p=0.66$  และ  $F=0.89$   $p=0.46$ ) ตามลำดับ

1.4. รายได้ต่อเดือน (ที่ได้รับจากผู้ปกครอง) ต่างกัน จะมีการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $F=0.49$   $p=0.78$  และ  $F=1.69$   $p=0.13$ ) ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2 การเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน จะมีความสัมพันธ์กับการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อน จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

2.1 ความถี่หรือความบ่อยครั้งการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อลดภาวะโลกร้อนผ่านสื่อเว็บไซต์ มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำและความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการรับรู้เพื่อลดภาวะโลกร้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $r=-0.11$ )

2.2 ความถี่หรือความบ่อยครั้งการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อลดภาวะโลกร้อนผ่านสื่อโทรทัศน์/เคเบิลทีวี มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำและความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $r=0.12$ ) และเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อลดภาวะโลกร้อนผ่านการพูดคุย/การสนทนา มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำและความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $r=-0.14$ )

สมมติฐานที่ 3 การรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนมีความสัมพันธ์กัน จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เพื่อลดภาวะโลกร้อน จำแนกตามสภาพภูมิอากาศ พลังงาน ระบบนิเวศ และมลภาวะ ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $r=0.01$ )

## สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการสื่อสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จากผล การวิเคราะห์ข้อมูลของการสำรวจความคิดเห็น มีประเด็นที่น่าสนใจสรุปและการอภิปรายดังนี้

### 1. ลักษณะทางประชากร

จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา คณะ สาขาวิชา ชั้นปีที่ศึกษา และรายได้ต่อเดือน (ที่ได้รับจากผู้ปกครอง) พบว่ามีเพียงตัวแปรของเพศที่มึ่ความคิดเห็นต่อการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ พงษ์ วิเศษสังข์ (2552) กล่าวถึงประชากรศาสตร์เป็นทฤษฎีที่ใช้หลักการของความเป็นเหตุเป็นผล กล่าวคือการรับรู้และการมีส่วนร่วมของบุคคลเกิดขึ้นจากแรงจูงใจภายนอกมากระตุ้นในกิจกรรมและการดำเนินชีวิตประจำวัน และคนที่มีคุณสมบัติทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีประสบการณ์ในอดีตและการเรียนรู้ของแต่ละคนที่มีการรับรู้และการมีส่วนร่วมที่แตกต่างไป เพศหญิงมีแนวโน้มและความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารรณรงค์มากกว่าเพศชาย ขณะเดียวกันเพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งข่าวสารและรับสารเพียงอย่างเดียว แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับข่าวสารรณรงค์ด้วย

### 2. การเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน

จากผลการวิจัยพบว่าการเลือกสื่อและเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน จากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่าสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อบุคคล มีความถี่หรือความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน เพื่อต้องการรับรู้และการมีส่วนร่วมตามความสนใจหรือความต้องการเพื่อลดภาวะโลกร้อน ในการเลือกเปิดรับสื่อแต่ละประเภทนั้นขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและความสนใจสื่อต่าง ๆ ส่งผลต่อการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน โดยมีรากฐานความเชื่อที่ว่าบุคลิกภาพของบุคคลมีผลต่อการรับรู้และพฤติกรรมในการเลือกและเปิดรับข่าวสารรณรงค์ การที่บุคคลจะเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อนและแสวงหาข่าวสารเป็นไปตามความต้องการหรือความคาดหวังที่แตกต่างกันไปของแต่ละคน สอดคล้องกับแนวคิดของ เฟสติงเจอร์ (Festinger, 1957) กล่าวคือบุคคลมักจะแสวงหาข่าวสารและเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่งเพื่อสนับสนุนการรับรู้เดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความรู้สึกนึกคิดเดิมและเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะส่วนที่สนใจ ความต้องการของตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของ ชาร์ลส์ แอทกิน (Charles K. Atkin, 1973) กล่าวว่าการแสวงหาข่าวสารหรือการเลือกรับข่าวสารเพื่อสนับสนุนการรับรู้หรือความเข้าใจที่มีอยู่เดิมและมักเกิดจากการแสวงหาข่าวสารเพื่อลดความไม่รู้ในการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล ขณะที่การเลือกเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อน เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทของสื่อ พบว่าสื่อเว็บไซต์มีความถี่หรือความบ่อยครั้งในการเลือกและเปิดรับข่าวสารรณรงค์มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เพื่อลดภาวะโลกร้อน โดยสื่อประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่มีความสามารถในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นการ

สื่อสารที่มีเครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ แบบไร้พรมแดน (Global Network) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร วรรณคดีเพื่อลดภาวะโลกร้อน ผ่านทางระบบเวปไซด์ไวด์เว็บ (Worldwide Web) ไปยังกลุ่มคนจำนวนมาก ขณะเดียวกันการจัดทำเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์เพื่อให้เป็นไปตามความเปลี่ยนแปลงและการไม่หยุดนิ่ง มีความทันสมัย ไม่มีข้อจำกัดในด้านเวลาและสถานที่ซึ่งง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งมีการแจ้งผลสถิติผู้ที่เข้ามาใช้บริการข้อมูลได้ตลอดเวลาที่ต้องการ ส่วนสื่อโทรทัศน์/เคเบิลทีวีมีความถี่หรือความบ่อยครั้งในการเลือกและเปิดรับข่าวสารวรรณคดีมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อน โดยสื่อประเภทนี้สามารถนำภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียงมาเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมายจำนวนมากและรับชมรายการได้อย่างสะดวกสบาย จึงได้รับความนิยมและความสนใจอย่างกว้างขวางแพร่หลาย รวมทั้งทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ การสร้างความรู้สึกรับรู้พฤติกรรมและรับทราบข่าวสารเหตุการณ์จากการสื่อสารวรรณคดี และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและทันเหตุการณ์ ได้แก่ ข่าวประจำวัน รายการความรู้ รายการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้สื่อการพูดคุย/การสนทนาที่มีความถี่หรือความบ่อยครั้งในการเลือกและเปิดรับข่าวสารวรรณคดี มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อน โดยสื่อประเภทนี้เป็นการสื่อสารวรรณคดีแบบเผชิญหน้าระหว่างผู้ส่งสาร (ผู้พูด) ในการพูดถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง และทัศนคติของตนไปยังผู้รับสาร (ผู้ฟัง) ด้วยการใช้ถ้อยคำ ภาษา เสียง อากัปกิริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ เข้าใจได้ง่าย ในการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อน อย่างไรก็ตามการที่บุคคลมีการรับข่าวสารวรรณคดีเพื่อลดภาวะโลกร้อนผ่านสื่อประเภทใดก็ตาม ต่างก็มีความคาดหวังที่จะรับผลตอบแทนเป็นที่น่าพึงพอใจ และเมื่อมั่นใจในสื่อใดแล้วก็จะสามารถเลือกเปิดรับรับข่าวสารวรรณคดีจากสื่ออื่นต่อ ๆ ไปอีก ต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนข่าวสารวรรณคดี ความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ คอลิน เชอร์รี่ (Colin Cherry, 1975) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นการกระทำเพื่อแบ่งปันข่าวสารระหว่างกันและกัน และก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันนำไปสู่การตัดสินใจและการกระทำกิจกรรมที่ประสานสอดคล้องกัน ขณะที่ โจเซฟ ที. คลอปเปอร์ (Joseph T. Klapper, 1960) ได้นำเสนอแนวคิดของกระบวนการเลือกรับข่าวสาร ประกอบด้วยการเลือกเปิดรับ การเลือกให้ความสนใจ การเลือกรับรู้ และการเลือกจดจำ ตามความรู้สึกรู้สึกและความต้องการในการเปิดรับข่าวสารของแต่ละบุคคล

### 3. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อน

จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เพื่อลดภาวะโลกร้อน จำแนกตามสภาพภูมิอากาศ พลังงาน ระบบนิเวศ และมลภาวะ เป็นส่วนกำหนดท่าทีและพฤติกรรมแสดงออกต่อสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเพื่อนำไปสู่การยอมรับ วิธีปฏิบัติ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งผ่านสื่อต่าง ๆ ในการสื่อสารวรรณคดีนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อน นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ต่างกัน จะมีการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนต่างกัน ซึ่งให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระดับการรับรู้ที่ทำให้แต่ละบุคคลมีการเลือกรับบางสิ่งและไม่รับในสิ่งที่ตนไม่ต้องการ สอดคล้องกับแนวคิดของ เดอ วิโต (DeVito, 2000) กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการเลือกเปิดรับ การเลือกรับรู้ การเลือกจดจำ และการตีความข้อมูลข่าวสารวรรณคดี ตามความต้องการ โดยผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ไปยังกลุ่มเป้าหมายจนเกิดความตระหนักและมองเห็นคุณค่าของความสำคัญ คุณประโยชน์ และโทษของการปฏิบัติจนเป็นวิถีแห่งชีวิตปกติ ในขณะที่แนวคิดของ วิลเบอร์ ชรามม์ (Wilbur Schramm, 1954) กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการแปลความหมายของสิ่งที่พบเห็นหรือสิ่งที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมรอบตัวและมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารวรรณคดี จนส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของแต่ละบุคคลเพื่อการมีส่วนร่วมในการร่วมกันรักษาสิ่งแวดล้อม กระทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลดภาวะโลกร้อน ซึ่งลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ โรเจอร์ และสตรีย์

(Rogers and Storey, 1987) ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ว่าการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้บุคคลนั้นเกิดการรับรู้ สร้างความตระหนัก การรับรู้ในการกระตุ้นการสื่อสารระหว่างบุคคลและเชิญชวนบุคคลให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการณรงค์รักษาสีสิ่งแวดล้อมและพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ส่วนแนวคิดของ กาญจนา แก้วเทพ (2543) ได้กล่าวถึงการสื่อสารแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนมุ่งเน้นที่ความต้องการ ผลประโยชน์และความคาดหวังของผู้รับสาร ทำให้เกิดทางเลือกในการรับรู้ เลือกใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอความหลากหลาย และเปิดโอกาสให้มีการแสดงออกและเข้ามามีส่วนร่วมในการลดภาวะโลกร้อน ดังเช่น การสร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ จนนำไปสู่การร่วมกันคิด ร่วมกันทำ และให้ความสำคัญกับสภาพของปัญหา พลังงาน ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ และผลกระทบมลภาวะทางสิ่งแวดล้อม

### ข้อเสนอแนะ

#### 1. ข้อเสนอแนะการนำไปใช้ประโยชน์

1.1 การสื่อสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สามารถนำไปเป็นแนวทางปรับปรุงการรณรงค์ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนเพื่อการสื่อสารรณรงค์ สร้างความรู้และความตระหนัก รับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภาวะโลกร้อน เมื่อประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว จะทำให้ส่งผลต่อความคิด การรับรู้และพฤติกรรมของแต่ละบุคคลให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ รวมทั้งการให้ความร่วมมือและความรับผิดชอบต่อส่วนรวมในการรักษาสีสิ่งแวดล้อม

1.2 เพื่อให้การดำเนินการสื่อสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อนแบบบูรณาการในการสร้างการมีส่วนร่วมและการเฝ้าระวังเพื่อดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของทุกคนทุกฝ่ายในสังคมที่จะต้องร่วมมือกัน เช่น การรณรงค์เรื่องการประหยัดพลังงาน ซึ่งส่งผลทำให้คนในสังคมเกิดความตระหนักว่าเป็นสิ่งที่ทุกคนจะต้องร่วมมือร่วมใจและรับผิดชอบในการประหยัดไฟฟ้า การเลือกใช้เครื่องใช้ ไฟฟ้าแบบประหยัดพลังงานเบอร์ 5 เป็นต้น

#### 2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการสื่อสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ควรทำการศึกษาการสื่อสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อนของประชาชนเฉพาะพื้นที่เขตเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประเด็นกระบวนการสื่อสารรณรงค์และการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาวะโลกร้อนของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อได้ข้อมูลที่ชัดเจน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

2.2 การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และมาตรการทางกฎหมายเพื่อลดภาวะโลกร้อน และศึกษาเปรียบเทียบมาตรการต่าง ๆ เพื่อนำมาบูรณาการแก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพทางเลือกเพื่อลดภาวะโลกร้อนอย่างเป็นระบบ

### เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. (2552). **คู่มือช่วยโลกหายร้อน**. กรุงเทพมหานคร: กองส่งเสริมและเผยแพร่. กรมการัน อัครวตรเดชา. (2550). **การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- กาญจนา แก้วเทพ. (2543). **สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: เอดิสัน เพรส โพรดักส์.
- กิติมา สุรสนธิ. (2548). **ความรู้ทางการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 4)**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- งานทะเบียน ฝ่ายวิชาการและกิจการนักศึกษา. (2559). **สถิตินักศึกษาคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว ระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2559**. ประจวบคีรีขันธ์: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- จงรักษ์ ผลประเสริฐ. (2551). การจัดการของเสียแบบบูรณาการเพื่อลดปัญหาโลกร้อน. **วารสารศูนย์วิจัยและฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม**, 5 (11), 14-17.
- จินตวีร์ เกษมสุข. (2554). **การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชยันต์ ต้นติวีสถาการ และคณะ. (2552). การพัฒนาวิธีการประเมินความรับผิดชอบร่วมในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากอุตสาหกรรมระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- ซัชพล ทรงสุนทรวงศ์. (2548). **มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนวัฒน์ จารุพงษ์สกุล. (2550). **โลกร้อนสุดขีด วิกฤตอนาคตประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: ฐานการพิมพ์.
- นวนินทร์ ฉัตรอารยมนตรี. (2551). ลดปัญหาโลกร้อนโดยกลไกทางการตลาด. **วารสารธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย**, 4 (4), 46-49.
- นิรมล สุวรรณกิจ และลดาวัลย์ พวงจิตร์. (2552). **การเจรจาและแก้ไขปัญหาโลกร้อนของไทยและในเวทีโลก**. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- ประหยัด ชิดทอง และคณะ. (2544). **ก๊าซเรือนกระจก**. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว.
- พงษ์ วิเศษสังข์. (2552). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 9)**. ปทุมธานี: คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พีรายุ หงษ์กำเนิด. (2554). โลกร้อน: โลกร้ายที่ต้องเฝ้าระวัง. **วารสาร Green Research**, 8 (19), 12-14.
- ระวีวรรณ มาลัยวรรณ และคณะ. (2545). **การจัดการสิ่งแวดล้อมโลก ในคณะกรรมการผลิตและบริหารชุดวิชาเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม ประมวลสาระชุดวิชาเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม หน่วยที่ 8-15 (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณิ พงศ์ถาวร. (2549). **การสื่อสารกับการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ในคณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาการสื่อสารกับการพัฒนา เอกสารการสอนชุดวิชาการสื่อสารกับการพัฒนา หน่วยที่ 9-15 (พิมพ์ครั้งที่ 5)**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สนธยา พลศรี. (2550). **เครือข่ายการเรียนรู้ในงานพัฒนาชุมชน (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2560). **รายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2559**. นนทบุรี: สายเส้น ครีเอชั่น.
- สุภาพร ครุสารพิศิฐ. (2550). **การแสวงหาข่าวสาร ความตระหนักและการมีส่วนร่วมในการลดปัญหาภาวะโลกร้อนของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. (2549). การสื่อสารเพื่อการพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรัตน์ ตรีสุกุล. (2550). หลักนิเทศศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- โสภารัตน์ จารุสมบัติ. (2551). นโยบายและการจัดการสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรทัย ก๊กผล. (2551). คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.
- อรรถพล อนันตวรสุกุล. (2553). เปลี่ยน..ปรับเพื่อรับมือต่อการเปลี่ยนแปลง (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม.
- อัล กอร์. (2550). โลกร้อน ความจริงที่ไม่มีใครอยากฟัง (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: มติชน.
- อัล กอร์. (2552). ปฏิบัติการกู้โลกร้อน ทางเลือกสู่ทางรอดแบบยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: มติชน.
- Atkin, C. K. (1973). *New Model for Mass Communication Research*. New York: Free.
- Atkin, C. K. (2001). *Public Communication Campaigns (3rd ed.)*. Thousand Oaks: Sage.
- Cherry, Colin. (1975). *On Human Communication*. New York: Holt Rinehart and Einstein.
- DeVito, J. A. (2000). *Human Communication (8th ed.)*. New York: Longman.
- Festinger, L.A. (1957). *A Theory of Cognitive Dissonance*. New York: Row Peterson.
- Klapper, Joseph T. (1960). *The Effect of Mass Communication*. New York: Free.
- Krejeie, Robert V. and Morgan, Earyle W. (1970). *Edcational and Psychological Measurement*. Twin cities : University of Minnisota.
- Rogers, E. M., and Storey, J. D. (1987). *Communication Campaign*. In C. Berger, and S. H. Chaffee (Eds.). *Handbook of Communication Science*. Newbury Park, CA: Sage.
- Schramm, Wilbur. (1954). *How Communication Works*. In W. Schramm (Ed.). *The Process and Effects on Mass Communication*. Urbana IL.: University of Illinois.
- Verderber, R., and Verderber, K. (1980). *Inter-act: Using Interpersonal Communication Skill (2nd ed.)*. Belmont, CA: Wadsworth.